

HONTI LAPOK

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Megjelenik minden kedden.

Előfizetési ára: Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr. Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

Felelős szerkesztő:
Halász Ferenc

Hirdetések: Hivatalos hirdetések 100 szóig
1 fr. 60 kr. Ezután minden megkezdett száz szóig
1 frttal több. Nyilttér sora 15 kr. Bélyegdíj min-
den egyes beiktatásért 30 kr.

Rudnay Béla napja.

Ipolyság, október 20.

Külön vonaton rohogott be Rudnay Béla e hó 15-én Nógrádmegye székvárosába a zászlódiszes Balassa-Gyarmatra, hogy a megyei főispáni székét elfoglalja. Nógrádmegye az ősi magyar hagyományokhoz hiven minden elképzelhető pompával fogadta új főispánját. A megye előkelősége osztály és pártkülönbség nélkül sereglett össze a székházban és Rudnay Béla ezer figyelő szem keresztüztüzenek fókuszában mondta el székfoglaló beszédét, melynek kiemelkedőbb részét ime itt méltatjuk:

A fényes nevű elődök után — mondja Rudnay — én nem a hatalom szavával kívánom a fényt pótolni és nem kicsinyes ügyeskedéssel igyekszem majd a sikereket magam részére biztosítani; — a vármegye közönségének érzelmei azok, melyeknek megnyerésére törekedni fogok és vágyam, hogy egymás jó célzatairól kölcsönösen meggyőződve, egytérve, intézzük ezen vármegye sorsát, haladását és népének boldogulását.

Hogy kölcsönös jó szándékainkat felismerjük, ehhez első sorban szükséges egymás megismerése és különösen néze-

teink és céljaink megértése, a megismerés és megértésből származik a jó viszony, melyet létesíteni és tőlem telhetőleg ápolni melegen óhajtók. Amde már eleve legyünk meggyőződve kölcsönös jó szándékainkról; mert csak mások érzelmeit és nézeteit tisztelve, ellentétes érzelmeiket lehetőleg félken tartva és a tiszteletre méltó ellentétes nézetekhez a lehetőségig közeledve, lehet a közpályán sikerrel működni, valóban nem csak parlamentáris alkotmányos élet nem képzelhető mások érzelmeinek és nézeteinek tiszteletben tartása nélkül, hanem az emberi társadalomban is alig talál a meg a helyét az, ki csak gáncsolni tud, ki mások nézetei iránt mindég türelmetlen és azt hiszi, hogy csak a saját álláspontja a helyes, az üdvös.

A vármegye ügyeinek vezetését illetőleg folytatni kívánom azon irányt, melyet nagyérdemű köztisztelőben és szeretetben állott előzőm gróf Degenfeld Lajos ur követett, értem ez alatt azt, hogy a vármegye köztörvényhatóságának és szerveinek önkormányzati és egyéb jogait tiszteletben fogom tartani, hogy a közönség közigazgatási, kulturális és közgazdasági érdekeit tőlem telhetőleg fogom szolgálni és kész vagyok a közjóba nem ütköző törvényes egyéni érdekeket is lehetőleg támogatni.

Tárcsa.

A nők hazugságai.

Brociner után a „Honti Lapok” számára írta Hajdu József (Vége.)

A hazugság elleni küzdelem a jelenkor kimagasló és tiszteletreméltó jelensége. A hazugság mindenütt tért hódít magának; mindenhol feltalálható, a társadalmi, állami és szellemi életben. Ez a jelenség már maga esalhatatlan bizonyítéka korunk finom erkölcsi érzékiségének. Ha tehát egy Ibsen, Tolstói a modern házasságot illető hazugságokról elmélkedik, úgy tetszésünknek tapsokkal adhatunk kifejezést. De az egész női nemet a hazugságtól áthatva pellengérré állítani, bennök a nők öröklött bűnét felfedezni vélni, a mely ellen nincs abszolúció, bizony sokaknak szeptet üt a fejébe. Lombroso mindenestre megelégszik azzal, hogy a tényállást kifejtette, a végkövetkeztetéseket másnak engedi át. És már ugyszólva fel is lépett egy apostol, a ki Lombroso érvelési nyomán levonta a dologból a következtetéseket, a ki egyidejűleg a módját is feltalálta, miként lehet a nők hazugságaival boldogulni. Dr. Wille, a berlini socialista táborban az „Ifjak vezére” e tudós férfi. Nem szabad — így oktat e világjavító — többé a lányokat a nemi problémát illetőleg, tudatlanságban felnőni hagyni, hanem hirdetni kell nekik az igazságot, a teljes igazságot.

Sőt e célra Dr. Wille össze is állított egy egész

kis kátét fiatal leányok számára Furesa egy könyveske ez, melyben nekik az igazságot egész leplezetlenül feltárja. Sok minden feltalálható itt, sőt oly dolgok is, a melyeket előttük eddigelé egész bölesen elhallgattak és még sok más egyebet. Ezek a leányok pedig — ugymond dr. Wille — a kik már zsenge korunkban mindent [megtudnak, okos, böles és kész, befejezett embőrekké válnak.

* * *

Léteznek ugyan hazugságok, a melyek a kedély romlottságának a kifolyásai, ezek természetesen kárhoztatandók és nevelés által kiirtandók. De vannak és szükségszerűek is, a miket nem szívesen akarnánk mellőzni. Ugyan Lombroso, e sociális világjavító meggondolta légyen-e, mit tesz az, a női nemet úgy nevelni, hogy belőlük a hazugságot, ez eredeti ösztönt teljesen kiirtsuk? Tudják-e, mily elenyészőleg csekély erkölcsi haszon és mily nagy, pótolhatatlan volna az igaz nőiesség kihalása feletti veszteségünk érzete, ha ezen ezélok eléretnének? Megfontolták légyen-e, hogy ez által sok minden tova tűnne, a mi által a nők előttünk szép, kedves és bájosaknak akarnak feltűnni? Mert léteznek hazugságok is, a melyeket őrizni kell mint a szent mystériumokat. Ily hazugságokat megbolygatni egyértelmű a vandalismussal. Ezt már a nagy költő: Chateaubriand, a ki pedig az istentől jámbor kedélyvel volt megáldva, abban az időben hirdette, a mikor még mi sejtelmünk sem volt e problema felől, a minek megoldásán manapság a fejünket törjük.

Lapunk mai száma féllv melléklettel bővül.

A közigazgatási szerek közül leginkább a községi igazgatás ellen hangzik országsszerte panasz, mely panaszok főoka az, hogy nem tudjuk eléggé a községi közegek eljárását ellenőrizni, ezen ellenőrzést fejleszteni és hatályosabbá tenni egyik főfeladatunk leendő.

A törvények pontos végrehajtására kiváló sulyt kívánnak helyezni, de a menyire megkövetelem másoktól a törvények megtartását, épen úgy magam sem fogom azokat megszegni.

Talán fölösleges is hangoztatnom, hogy azokkal tartok, kik a közigazgatás állami rendezését mielőbb megvalósítani kívánják, az új rendezkedés azonban csakis az elméleti tudomány és a gyakorlati élet, az állami és a helyi igények alapos ismerete, valamint anyagi és szellemi képességünk kellő figyelembe vétele mellett lesz sikerrel megvalósítható és ha akár a tudomány által elfogadott elveket, akár pedig a tényleges viszonyokat vagy a rendelkezésre álló szellemi és anyagi erőket figyelmen kívül hagyjuk, akkor a törvényhozási alkotás sem jó, sem hosszú életű nem lesz. Kell továbbá, hogy az új rendszer is szabadelvű alapon jogfosztás nélkül épüljön föl, mert tévednek azok kik azt hiszik hogy a jogokat egyszerűen meg lehet szüntetni azokat el lehet kobozni és egy mesterségesen kigondolt szervezettel lehet pótolni a létezőt, az új szervezetnek, a mostaniból folyónak, a jogokat tiszteletben tartónak egyszerűnek és nem mesterkéltnek kell majd lennie, mert a közigazgatásban épen úgy, mint egyáltalán a közéletben minden téren a mesterkéletlenség útján lehet csak sikereket elérni és a jó állami igazgatás első sorban hasonlítható egy jó géphez, mely minél egyszerűbb, minél áttekinthetőbb, annál inkább felel meg céljának, annál könnyebben kezelhető.

*

Már akkor írta ő eme fenséges szavakat: „Nincs valami szebb, édesebb és fenségesebb e világi életben, mint a titokszerűség. A legesodálatosabb érzelmek ezek, a melyek bennünket egyidejűleg megindítanak és zavarodottá tesznek. Szemérmertesség, szűzies szerelem, csupa titokszerűségek! (Lombroso szerint csupa hazugság). Vajjon az ártatlanság, a mely lényénél fogva szent tudatlanság, nem-e egy kifejezhetetlen mysterium? A nők nem tudnak, de ne is éljenek mysteriumok nélkül!”

* * *

Én még hozzáteszem — ne hazugság nélkül. Értsük meg jól, én nem értem alatta a brutális hazugságot, hanem ama gyöngéden szőtt hazugságot, a mely mindenha előáll, ha a durva valóságnak szép látszatot akarunk kölesönözni. Ugyan mi az udvariasság? nem egyéb mint finom, szeretetre méltó hazugság. Mi a művészet? Egy fenséges, szivemelő hazugság! Cifra szemfényvesztés! Elragadó illuzió! Illuzió, csalódás és ösztön nélkül egy fantasztikus hozzáadás, egy allegorikus nemesítő szó által, egy szépítő, hizelgő kép által, a dolgok tiszta valóságát dicsőíteni, mily keestelen volna az élet, mily nyárspolgáris, mily sivár! Azért ne korholjátok a nőknek eme kicsinyes, ártatlan hazugságait; a ki mindenképp behízelegni akar, a ki tetszeni vágyik, a ki a szerelmet meghódítani törekszik. Ezen hazugságok megtámadhatlan hozományként reprezentálnak, a melyet nekik a jóságos ter-

Atalában a lefolyt ünnepség kellemes külsőségeit egybevetve, a nógrádi rokonszenveket osztatlanul nyerte meg Rudnay Béla, mert mint a „Nógrádi Lapok“ patetikusan mondja: Rudnay az új főispán, a nagy imperátorral bizvást elmondhatja: „Veni, vidi, vici!“ — Jött, mint csak kevesek által ismert férfiú, — csakhamar meglátta az itteni viszonyokat és megismerte azt, hogy egész pánthetónja(!) van itt a jeleseknek és győzött; mert nemcsak kitűnő székfoglalójával, hanem a tisztelgések alatt adott talpraesett válaszaival s egyes kérdésekben való megnyilatkozásaival meghódította a kedélyeket, megnyerte a sziveket és lebilincselte az ellenvéleményeket, és a lefolyt ünnepségek után mindenki azzal a megnyugtató tudattal távozott, hogy vármegegyénk vezetése jó kezébe van letéve.

*

A beiktatás lefolyása ez:

E hó 15-én reggel fél nyolcz órakor indult el városunkból a különvonat Rudnay Bélával. Kísérte őt megyénk küldöttsége, mely következő urakból alakult, és pedig

Megyénk részéről:

Vezető: Bolgár Endre alispán, továbbá: Bakó István, Bedross Péter, Bende Miklós, Berkó István, Bolgár János, Bossányi Rudolf, Eichenvald Lajos, Engelhardt Mihály, Folin János, Forster Frigyes, Gonda Béla, Halmay László, Helmbacher Nándor, Herczeg Vince, Hodossy Imre, Ivánka Oszkár, dr. Jankovics Béla, dr. Jekkelfalussy József, Juhász Lajos, Kallós János, Kaucsár Márton, Kleinkauf Károly, Kondor József, dr. Kovách Sebestyén Endre, Laszkáry Pál, Marek Károly, Matuska Adolf, Méhes József, Nyáry Béla báró, Nyáry Alfonz báró, Sántha Béla, Schiller Antal, Somogyi Béla, Somogyi László, Stúr Károly, Szabó Gyula, Tersztyánszky Aurél, Tóth Lajos Totovics Kálmán, Würzler Gyula, Eisenman Oszkár.

Selmecczük: Bernhardt Adolf, Csiba István,

mészet kölesőnez, a mely okosabb mint minden természetes ész. És próbáljátok meg csak egyszer! Töröljétek ki a hazugságot az ő szellemi organizmusából és a nő kedélyvilágából és a nőnek varázsereje egyszer mindenkorra oda lesz! Ha előttünk egy józan, hidegen gondolkozó, megvesztegethetetlen igazságérzettől mélyen áthatott női lény állana, talán nagyrabecsülésünk kifejezéseként kalapot emelnék előtte! De kérdések kérdése, alább ugyan az a nő volna-e az, a ki bennünket magához édesget, a ki beannünket lelkesít, hevit, elkábít, a kit gyűlölünk, megvetünk, és aztán ismét hévvel, forró szenvedélyvel szeretünk? Ama nő, a kit Lombroso maga lelkes szavakkal dicsőít, a kinek lelke tele csábos ösvénnyel, tele édes borzasztó titkokkal? Egy férfi, a kinek a rideg tudomány redőket vont a homlokára, talán nem fogja ezt belátni akarni. Egy sociális apostól meg számalmasan fog mosolyogni e felett. De ha tudni akarjátok, hogy néha minő üdvöt rejt magában még a hazugság is, úgy kérdezettek meg egy olyan költőt, minő Heine, a ki maga is inkább asszony és félférfi volt és ti az ujjongó, nevetséges, sokak előtt jóslatszerűleg hangzó feleletet fogjátok kapni:

„In den Küssen welche Lüge.
Welche Wonne in dem Schein!
Süss ist das Betrügen,
Süsser das Betrogensein.“

Heincz Hugó, Glükstal Gyula, Farbaky István, Krausz Kálmán, Krausz Vilmos, Nyitray László, Szitnyay József, Vankovics Lajos, Gregus Antal.

A vonatot *Dejtáron* magyar diszruhás urak fehér ruhás leányok, és ünneplőbe öltözött lakosság várta. Itt *Balás* Antal orsz. képviselő, *Pajor* István kir. tanácsos, *Balás* József és *Fáy* Árpádból álló küldöttség élén *Baintner* Arnold központi főszolgabíró fogadta üdvözlő beszédben melyre Rudnay Béla válaszolt.

Mozsárdurrogás közt robogott be a vonat a zászlókkal cimerekkal diszitett balassa-gyarmati pályaházba, hol valóságos emberboly élén *Reményi* Károly városbíró fogadta Rudnayt, és honnét Rudnay, balján a városbíróval az ezerre menő közönség sorfala közt hajtattott a megyeházára. Kocsija előtt *Baintner* főszolgabíró kocsija, ennek kocsija előtt pedig a megye ősi lobogóival két huszár vágatott.

A megyeház földszinti kolonnádjá alatt a vármegye főjegyzője, *Tihanyi* Ferenc üdvözölte az emeleti fényes előcsarnokban *Scitovszky* János alispán több száz, nagyobbára diszmagyaros megyehizottsági tag, és a tisztikar élén intézett hozzá üdvözlő beszédet.

Fél tizkor a főispán a honti küldöttség a nógrádi tisztikar, a megyebizottsági tagok, a bíróságok, hatóságok és a honvédtisztikarból álló, festői képet nyújtó kísérettel vonult a katolikus templomba ünnepi Veni Szanktéra.

Ezután következett a beiktatási díszközgyűlés. A szokásos formások után ott megjelent Rudnay Béla, és *Tihanyi* Ferenc főjegyző előolvasása mellett letette az előírt főispáni esküt, melyet a közönség állva hallgatott meg, és melyet a főispán székfoglaló beszéde követett.

Utánna Nógrádmegye nevében *Tihanyi* főjegyző üdvözölte a főispánt, majd a megye közönsége nevében *Pulszky* Ágost dr., azután a főispán dr. *Kossaczky* Arnold vármegyei alügyészt tb. főügyészé nevezte ki.

A díszközgyűlés befejezése után a főispán a rengeteg küldöttséget fogadta, melyek sorát *Bolgár* Endre alispán vezetése mellett megyénk fényes küldöttsége nyitotta meg.

Végül következik a 250 teritokes disz béd. A harmadik fogásnál Rudnay a király és királynéra emelt poharat, *Tihanyi* főjegyző Rudnay főispánra, a ki nyomban Nógrádmegye közönségét éltette. *Scitovszky* alispán Hontmegye küldöttségét, *Szitnyai* József selmeci polgármester a főispánt stb, stb, éltette.

Innen — Onnan.

— Karcolatok. —

A „Nógr. Lapok“ Selmec-Bélabánya várost szab. kir. városoknak írja. Csak egy sz. kir. város az, t. kollega; miként a „Nógr. Lapok és Honti Híradó“ is csak — egy ujság.

A „N. L.“ mégis foglalkozik vezércikkben Rudnay kineveztetésével. Így végzi: „Isten hozta őt körünkbe!“ Pedig a nem nagyon meleg sorok után azt hittük, ez lesz a vége: „Isten vezérelje körünkbe!“

A „N. L.“ nem annyira Rudnay személye iránt viseltetik bizalommal, mint inkább a — kormány iránt; mert a fölött tanakodván, hogy a bizalomnyilvánítást megérdemli-e Rudnay előre végül kegyesen engedélyezi, még pedig azért, „mert a magyar kormány csak érdemes és oly

kipróbált derék férfiakat szokott helyezni valamely intézmény élére, a kik a bizalmat már előlegesen is megérdemlik.“

Mit ért a „N. L.“ ez alatt a frázis alatt a mit Rudnayról ír: „... s a ki tiszta és megalkuvást nem ismerő szabadelvűségénél fogva a, szabadelvű törekvéseknek hű öre és végrehajtója lesz.“ Semmi mást, mint ezt: Reméljük, hogy a szabadelvűek (?) óhaját végrehajtod s kibuktatod az alispánságból — *Scitovszkit*.

Egy *Scitovszky* nem kell ott egy pártnak (inkább talán egy pártnak) beh kellene nekünk — mind nyájunknak. (? — a szerk.) Ha *Scitovszkyt* kibuktatják, az első a mit megtegyenek, vétessék le a megyeházáról e föliratot: „Nógrád a — közügyért!“ És irassák oda fekete sárga betűkkel: „Nógrád a — pártpolitikáért!“

Török világ van most megint Nógrádban. Pedig a *Török* világ — esunya világ. Vigyázzon *Gyarmat*, hogy most másod-szor is el ne foglalja a *Török*, még pedig most — Losonc számára.

És ha megszűnik *Gyarmat* székhely lenni, *Balassagyarmat* helyett — mint legujabb akvizíciója Hontmegyének — *Hontgyarmat* legyen a neve.

Miért közli az ügyvédek legnagyobb része az árverési hirdetéseket a „Hontvármegye hivatalos közlönye“ című ujságba a mi lapunk helyett?

Azért mert legtöbbször érdekük az alpereseknek az, hogy az árverési hirdetéseket — *senki se olvassa*.

— Láttál-e már „szélet-vadász“-t?
— Nem csak láttam, de ettem is.
— Nem lehet az!

— Ah pardon, igazad van! Elcsesérltem a „szélet-vadász“-t a — „vadász-szelet“-tel. (*Jäger-schnitzli*.)

Pongrácz Lajos, — ki dacára, hogy elköltözött a vármegyéből — nagy előszeretettel, ritka érdeklődéssel viseltetik a „Honti Lapok“ iránt, — sürgeti az általa közzétett *Hőke-levelek* további közlését.

Szegény szerkesztő iszonyu dilemmában van! Nem tudja, eleget tegyen-e a lap egyik főpártfogója kívánságának, vagy pedig elveszítsen 10 előfizetőt, kik mind ráírtak, hogy rögtön visszaküldik a lapot, ha — még egy *Hőke-levelet* közöl.

F a g y o s s z e n t.

A hét eseményei.

— **Helmbacher Nándor** kir. törvényszékünk elnöke szombaton, e hó 19-én ülte meg névnapjának évfordulóját. A szép jelentőségű esemény alkalmából a kir. törvényszék birói és jegyzői kara, a helybeli kir. járásbírók bírái, továbbá a telekkönyvvezetői kar és segédhivatali személyzet testületileg üdvözölte pépszerű fejét.

— **Királyi alügyésziünk**. *Zaffiry* István nyitrai törvényszéki bírónak kinevezett eddigi alügyész helyébe az igazságügyminiszter a helybeli kir. ügyészséghez alügyészsé *Schulez* Ágoston dr. perlaki kir. aljárásbírókat nevezte ki.

hangsulyozom, hogy *szórol-szóra* azt, hogy: *mind igaz, amit a tárcza mond, és igaz, hogy a tárczában sértés nincs.*

Ha mind igaz, a mit a tárcza mond, és ő azt mégis *sületlen gúny*nak nevezi, akkor az ő nyilatkozata *sületlen gúny* az ő atyjára, akit én, mint tisztos polgárt, magam is becsülök; sértés nincs, de imigy-amigy is tenne — lenyegetőzik, aztán mégis esöndesen visszavonul. Mit akart, hát Engelhardt Dezső ur? Azt hiszem, azóta maga is szeretné tudni.

Megengedem, hogy tárcám gyöngé munká, de hogy a benne levő gúny, ha egyáltalán van benne gúny, sületlen-e? az ítélőképesség dolga; Engelhardt Dezső ur ebbeli képességét azonban esöpp okom sines megirigyelni.

Vagyok a t. Szerkesztő urnak
Öszinte hive
G a r a b o n c i á s.

Höke Lajos leveleiből.

Közi: Pongrácz Lajos.
XII.

D.-Földvár, okt. 1885.

Kedves Barátom!

Pestről, hol a kiállítást megtekinteni jártam, ázva, fáradsza haza jöttem, a „Szondi Albumot“ asztalomon találtam. Köszönöm. Jegyzeteid az én Drégelyem a-lól elmaradhattak volna.

Azt irod, Palánk erőd nemcsak karókkal, de bástyákkal is körül volt véve. Nem volt biz a soka. Maga a „palánk“ karó, nem kőfal. Az a bástya, melyet emlitesz, a palánkból kiemelkedő kőtorony v. hányott domb lehetett; őrhely, honnan közelgő ellenséget, vagy az ostrom közben ügyltek.

Meghiszem, hogy Szondinak nem volt 400 embere. E számot én az 1655-ki t. c-ből vettem. (Általam a Szondi-Albumban közölt a bécsi császári állami és hadi levéltárak hiteles adatai szerint Szondi legfeljebb 150 katonával bírt 10000 török ellen. P. L.) Hogy Palánk a kuruc világban körül volt karózva: azt egykoru jegyzőkönyvből vettem. Nagy Iván, Drégelnek, mielőtt az érsek kezére került volna, urait elmondja. Gyürky Medardtól hallottam, hogy Szudon a Garamszegi Géczyek levélesomagában olvasta volna, miként a drégeli Hunt a csábrágit kiölte, miért a nádor őt várában felkelő nappal megostromolta, s birtokvesztésnek ítélte. Kértem én ezt az öreg Semberitől: azt mondta, ott van az a csomag, biz ő nem vesződik a kikeresséssel.

Egyéb megjegyzéseidre is vannak megjegyzéseim. Nagy-Oroszi, valamint Kis és Nemes Oroszi lakóit, igaz hogy Kálmán király telepíté be Galiciából v. Veres Oroszországból: de a nagyorosziak a török miatt kipusztulván, helyökbe németek telepedtek. E három Oroszi lakosai a visegrádi kir. palota őrei voltak, s az orosz nevezet, miként a franciáknál a „suire“ testőrt jelentett.

Szokola német neve Martnau, Sigillum Pagi de Martnau 1595. máig meg van (Megkapva beküldöttem a nemzeti Muzeumnak. P. L.) a sárkányölő szt. György nem pedig a köpenyét a szegénynek lemetsző sz. Márton képével. Egy bürzsönyi bírósíelt német embertől hallottam, hogy ők Szokolát máig Martnau, V.-Mikolát Lorenzau, Perőcsént Princesnek nevezik, ez utóbbit Martirius érsek 1156-ki adománylevelében Pricsan.

Megküldtem Kammerer Ernőnek, Tolnamegye monografusának, Tolnamegye monografiájára, többnyire a megyei közlönyben megjelent jegyzeteimet. Saját költségén szándékozik Kis-Martonban Eszterházi hg. Hédervárott gr. Vicci levéltárában s egyebütt egy évet eltölteni, s a kamarai levéltárban folyvást tovább is kutatni. — Ily potya ember kéne Hontnak is, ki mint Kammerer évekig, 5—10 évig saját költségén munkálkodnék a megye monografiáján.

Hontmegye monografiájára nézve most jött e szembe valami.

Az 1883-dik évi törvények valamelyike megengedi, hogy a megye rendkívüli költségére, a megye magát 3 %-ig a közadó arányában megadóztassa, — a kormány engedelmével. A megye monografiája, azt tartom, inkább közügy, mint Szatmár megyében a magyar kulturegylet ügye, hol a népség egy harmada oláh, a minthogy az oláhok a szándoknak ellene is szól-tak. A monografia nyelv és valláskülönbség nélkül érdekelheti az egész megye értelmiségét.

Salamon Ferenc még 1871-ben vállalkozott Pest-vármegye monografiáját öt évre 5000 frt díjért megírni. Azóta Buda Pesttel egyesülvén, az alku akkép módosították, hogy minden általa kiadott ivtől 50 frt honoráriumot kapjon,

Isten veled kívánja tisztelő barátod

H ö k e L a j o s.

A szerkesztő üzenetei.

Hozzá. A versből látom, hogy ön reménytelenül szeret. Ha versét közölném és ő elolvassná, szerelme végleg reménytelenné válnék. Pedig a reménytelen szerelemtől olyik ember meghal, olyik ember meghizik. Már pedig az ön érdekében egyiket se szeretném okozni. — A b r á n d o s. A tárcza stilyakorlatnak dícséretes, de közlésre nem való. Nem lehetetlen azonban, hogy nagysádtól közölhető is kaphassak. Miért írja azonban a szerelem szót két l-lel? Sok ember egygyel se bírja elviselni. — K i v á n e s i. Mefisztó köszöni az érdeklődést, de nem akarja inkognitóját levetni. — N a p j a i n k v e s z é l y e i. A cikk legközelebb jön, csak kevésbé elvont, a mai élet praktikumából merített témákat óhajtanék.

Hirdetések.

Bérbeadó birtok.

Néhai Czibulya János féle 40 holdas gyerki határban fekvő. 5 szobás uri házzal, szép 1 holdas kerttel s két bor pincéből álló birtok 1896. évi január 1-től bérbeadó.

Bővebb felvilágosítást nyujt Keleti Antal ur Ipolyságon.

A kőbányai

Királysörfőző

részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é közönséget, hogy sör gyártmányainak elárusítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márciusi, Korona és Bajorsör

elnevezéssel hordókban és palackokban hozza forgalomba.

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve. 2—6

6725. 1895. tk szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Tóthné Ignác Erzsébet végrehajthatónak néhai Süttő Ferenc örökösei végrehajtást szenvedők elleni 550 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén lévő Szob község határában fekvő a szobi 184. sz. tjkvben kiskoru Süttő Mária, kiskoru Süttő Ida, Süttő Ferenc és özv. Süttőné Varinecki Mária tulajdonaként bejegyzett † 1 sor 581. hrsz. a. foglalt, váltsággal terhelt puszta szőlőre 101 frtban, a † 2 sor 583. hrsz. a. foglalt szántóra 85 frtban, a † 4 sor 618 hrsz. a. foglalt váltsággal terhelt pincehelyre 41 frtban, a † 5 sor 615. hrsz. a. foglalt váltsággal terhelt pincehelyre 41 frtban, a 1 1—4 sorsz. a. foglalt zsellérségre 88 frtban, továbbá az ottani 224. sz. tjkvben kiskoru Süttő Mária, kiskoru Süttő Jozefa, kiskoru Süttő Ida, és Süttő Ferenc tulajdonaként bejegyzett † 1 sor 582. hrsz. a. foglalt szántóra 81 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi október hó 30-ik napján délelőtti 10 órakor Szob község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 10 frtot, 9 frtot, 4 frtot, 4 frtot, 9 frtot és 8 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ipolyságon, 1895. évi szeptember 13.
Kir. törvszék mint tkvi hatóság.

Képes Andor,
kir. törvszéki bíró.

4371. 1895. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Henczelné sz. Veres Eulália végrehajtást szenvedő elleni 143 frt 83 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén lévő Perócsény község határában fekvő, a perócsényi 11. sz. tjkvben Henczelné szül. Veres Eulalia tulajdonaként bejegyzett A † 1 sor 403. hrsz. a. foglalt szántóföldre 82 frtban, — a † 2 sor 1919. hrsz. a. foglalt szántóföldre 72 frtban, a † 1 sor 2465 hrsz. alatt foglalt váltsággal terhelt szőlőre 190 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és

Nyomatott Neumann Jakab gyorssajtóján Ipolyságon

hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi november hó 4-ik napján délelőtti 10 órakor Perócsény község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 8 frt 20 krt, 7 frt 20 krt és 19 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. számú igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ipolyság, 1895. augusztus hó 13.
Kir. törvszék mint tkvi hatóság.

Lypták Nándor,
kir. törvényszéki bíró.

Eladó tenyész-sertés.

Tisztavérű kisjenői (fehér kondor) orbánc ellen oltott kan- és kocasertés eladó a

**V.-mikolai uradalmi
bérnökségnél.**

Posta és távirda: **Vámos-Mikola.**
Vasuti állomás: **Ipolypásztó.**

Miután üzletemet a n. é. közönség igényeinek megfelelően teljesen berendeztem, van szerencsém értesíteni, hogy szakmámba vágó bármennemű üvegezést

elvállalok s legjutányosabban teljesítek. — Felhívom továbbá a n. é. közönség figyelmét nagy választéku lámpáimra és a nálam gyári árban kapható szalon petróleumra.

Tisztelettel

Neuspieler J.
Dr. Jelsik-féle ház.